

DE NO CREURE A CREURE

L'experiència de l'apòstol sant Tomàs, que aquest diumenge de Pasqua escoltarem en la narració evangèlica, m'ha fet pensar, primer, en tots aquells que «no creuen», «dubten», «no saben» o «neguen». I, en un segon moment, en els qui creiem, en els qui

confiem en Jesucrist mort i ressuscitat en el si de l'Església. La narració ens pot fer pensar en persones que tots coneixem, que estimem, que fan camí amb nosaltres i que no comparteixen la nostra fe en Jesucrist. Alguns neguen que sigui possible, d'altres dubten, d'altres ni s'ho plantegen.

Alguns fets que he viscut personalment m'ajudaran a concretar la reflexió: fa uns anys, en la visita a la família d'una difunta a la sala de vetlla del tanatori, després de saludar els familiars, d'una breu pregària i de comentar la celebració de l'enterrament, el marit em demana parlar. Busquem un racó tranquil i m'explica que la seva dona era molt religiosa, però que a ell li ha estat impossible creure. Em digué: «Algunes vegades l'he acompanyat a l'església, he escoltat el que dieu, però a mi se'm fa difícil creure-ho. Què més voldria jo...».

He recordat també altres trobades amb persones que es declaraven «atees», ben convençudes i amb una certa militància: que si la religió era «l'opi del poble»; que creava falses il·lusions perquè la gent esperés el cel i no

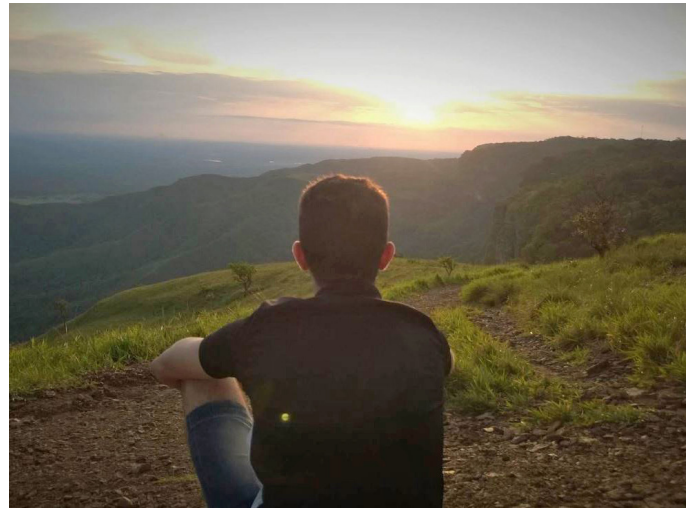
**«Avui els cristians
podem dir:
mireu-nos i veureu!»**

es comprometés a transformar la terra; que si la religió projectava els nostres somnis i desitjos cap a Déu impedint-nos ser conscients de la

nostra realitat; que creure en Déu era el gran obstacle per a la llibertat i el progrés de l'home i de la societat...

Sobretot em preocupa el motiu pel qual persones educades en el cristianisme han abandonat la fe.

També m'he trobat amb persones que, sense manifestar-se creients, valoren, agraeixen i defensen les arrels cristianes del nostre poble i de la nostra cultura. S'adonen que un poble sense esperit, sense memòria, sense tradició, deixa de ser poble perquè ha perdut o està perdent la seva pròpia identitat.

D'altres, per la vida de la reflexió filosòfica, per la via de la bellesa, per l'experiència de la limitació humana, del dolor i del mal, cerquen respostes a les grans preguntes de la vida.

No podem oblidar que tota persona sempre cerca vida, sentit, felicitat, i –si pot– assegurar la plenitud del tast que experimenta en moments de la vida.

Els dubtes de Tomàs m'han fet pensar en la resposta de Jesús ressuscitat: mira'm, palpa'm i feliços els qui creuran sense haver vist.

Avui, els cristians, les nostres comunitats, podem dir: mireu-nos i veureu!

Què haurien de «veure»?

Que vivim a fons la millor notícia dirigida a la persona i a la humanitat: Déu ens estima tant i s'ha fet un de nosaltres en Jesús per oferir-nos la possibilitat de viure estimant i d'assaborir del tot la vida, l'amor i la felicitat que tastem i desitgem.

Que creiem en la resurrecció, és a dir, que la injustícia, el fracàs, la mort i els seus amics han estat vençuts per la mort i resurrecció de Jesús. I per això ens esforcem a transformar el nostre món.

Que ens estimem a semblança de Jesús, fins arribar al perdó dels qui ens han fet o ens fan mal.

Que per a nosaltres tota persona gaudeix de la gran dignitat de ser fill o filla de Déu...

Ho veuen?

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura dels Fets dels Apòstols, 4, 32-35

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els Apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o immobles els venien, dipositaven als peus dels Apòstols el producte de la venda i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Joan, 5, 1-6

Tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i qui estima Déu que l'ha engendrat també estima els altres que Déu ha engendrat. Quan estimem Déu i complim els seus manaments, llavors coneixem que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I els seus manaments no són feixucs, perquè els qui han nascut de Déu vencen el món. La victòria que ha vençut el món és la nostra fe. Però, qui venç el món sinó el qui creu que Jesús és el Fill de Déu?

Ell, Jesucrist, ha vingut valent-se de l'aigua i de la sang. No de l'aigua solament, sinó de l'aigua i de la sang. I l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Joan, 20, 19-31

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els seran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó». Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas». Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!». Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist». Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu.

Tenien tancades les portes (Jn 20,19-31)

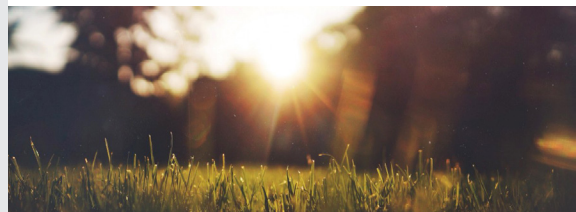
La por és una emoció bàsica i positiva que ens fa prudents en els perills i ens allibera de l'angoixa. La por excessiva ens priva de llibertat, de coherència. Ens paralitza. És la por negativa, que ens invalida per avançar i superar un imprevist.

Els deixebles tenen por, es protegeixen i tanquen les portes. Tancar portes ens pot dur a isolar-nos, a defugir el compromís o la solidaritat.

Aquesta por compartida porta els deixebles a la pregària comunitària. Jesús es fa present: «Pau a vosaltres». Els ho ha de repetir perquè els seus cors s'omplin d'alegria i rebin el coratge per dur a terme la seva missió. Tomàs no hi era. No tenia por o anava per lliure? Es perd la vivència. Però ens regala un acte de fe esplèndid, provocat per la paciència amorosa de Jesús.

Valorem la força de la pregària comunitària per portar la Pau pasqual arreu.

Victòria Mir i Costa

SALM 117

R. Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor.

O bé: Al-leluia

Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor. Que respongui la casa d'Israel: perdura eternament el seu amor.

Que respongui la casa d'Aaron: perdura eternament el seu amor. Que responguin els qui veneren el Senyor: perdura eternament el seu amor.

La dreta del Senyor fa proeses, la dreta del senyor em glorifica.

No moriré, viuré encara per contar les proeses del Senyor.

Els càstigs del Senyor han estat severs, però no m'ha abandonat a la mort.

La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.

És el Senyor qui ho ha fet,

i els nostres ulls se'n meravellen.

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor.

Alegrem-nos i celebrem-lo.

Mn. Sebastià Aupí

Capellà del servei emocional i psicològic dels hospitals Trueta de Girona i Santa Caterina de Salt

«Mai havia descobert com la creu em podia ajudar a trobar la serenor»

Com van viure aquells primers dies de pandèmia, ara fa un any?

Ho vam viure com tothom, amb preocupació. Les informacions que teníem el mes de febrer i començaments de març no ens feien pas imaginar el que viuríem ara fa un any. Van ser uns dies molt intensos, que ens van deixar muts a tots. Però vam respondre de la millor manera que vam saber.

Què el va ajudar, personalment, davant d'aquella situació?

Eren vigílies de Setmana Santa, i mai havia descobert com la creu em podia ajudar a trobar la serenor, que en aquells moments em trontollava. També em va ajudar la pregària del centurió. I molts de silencis, i en els silencis trobava pau. Eren dies en què les paraules destorbaven.

Molta gent moria sense poder acomiadar-se dels seus familiars...

Portaven una persona a corre-cuita en ambulància i al cap de res d'entrar a urgències... Va haver-hi dies en què la mort no ens donava cap treva. Acompanyaves famílies i et sostenies com podies. La paraula «desbordament» la vivíem sense adonar-nos-en. La descoberta de la mort en solitud no volguda ha estat un mastegot molt fort per a tots.

La primera setmana vam optar per mantenir el contacte per telèfon, però vam descobrir que això per als malalts no era una bona aliança perquè la trucada creava fatiga més que donar calma. Amb la *tablet*, la visualització va ajudar a trobar calma i vam veure que no potenciava el neguit. De fet, la *tablet* ha estat per a mi una ampliació del sagrament que jo com a capellà faig a l'hospital.

En quina mesura el fet de creure en la transcendència pot contribuir a una major comprensió o acceptació del sofriment o la mort?

M'he adonat que la fe en Jesucrist, des de qualsevol confessió cristiana, i també el símbol de la creu, ens han ajudat durant aquest temps. Certament que el drama ens deixava muts, però la nostra fe ens mou a una esperança després de la creu.

He descobert alhora que trobar-te algú en aquest món que no cregui és missió impossible. Tothom creu. Perquè sempre hi ha una cosa a la qual tothom s'hi agafa. Tots tenim un rau-rau espiritual.

Us oferim aquesta entrevista com a avançament del nou número de la revista diocesana *El Senyal*, corresponent als mesos d'abril i maig. Us podeu subscriure a la revista trucant al Bisbat de Girona (972 41 27 20) o enviant un correu electrònic a comunicacio@bisbatgirona.cat.

MIRADOR

Un cant per a la Pasqua

Perquè Ell és viu

(«Because He Lives»)

Autor: Matt Maher

Traducció: Worship.cat

Jo crec en el Senyor.
Jo crec en el Ressuscitat.
Per Ell he nascut de nou
gràcies a la seva sang.

**Amén, Amén,
si soc viu, si soc viu
és perquè Ell viu.
Amén, Amén,
que el meu clam
sigui un cant
al Déu etern
perquè Ell és viu!**

Abans tot era fosc,
em trobava a dins d'un pou.
Amb amor va dir el meu nom.
Ell és la salvació!

**Amén, Amén,
si soc viu, si soc viu
és perquè Ell viu.
Amén, Amén,
que el meu clam
sigui un cant
al Déu etern.**

Perquè Ell és viu,
puc viure sense por.
Perquè Ell és viu,
batega el meu cor.
Soc nou, tot jo, perquè confio en
el Senyor.

**Amén, Amén,
si soc viu, si soc viu
és perquè Ell viu.
Amén, Amén,
que el meu clam
sigui un cant
al Déu etern (x2)**

Perquè Ell és viu! (x2)

AGENDA

— DIUMENGE, 11 D'ABRIL

Visita Pastoral del bisbe Francesc a Castell d'Aro. A dos quarts d'11 del matí a l'església parroquial.

— DIMARTS, 13 D'ABRIL

Pregària per les vocacions sacerdotals. Cada dimarts a dos quarts de 5 de la tarda a la basílica de Sant Feliu de Girona.

— DIVENDRES, 16 D'ABRIL

Presentació del llibre *Capitells Monestir Sant Pere de Galligants*, de

Jordi S. Carrera. A les 7 de la tarda al monestir de Sant Pere de Galligants de Girona.

— DISSABTE, 17 D'ABRIL

Confirmacions a Llagostera. A les 7 de la tarda a l'església parroquial. Presidirà el bisbe Francesc.

— DIUMENGE, 18 D'ABRIL

Visita Pastoral del bisbe Francesc a Platja d'Aro. A les 12 del migdia, missa a l'església parroquial.

Església Viva

Presenta: Àngel Rodríguez Vilagran

Magazín setmanal de 30 minuts amb reportatges i entrevistes d'actualitat de l'Església de Girona.

Té els apartats:
La Paraula del Bisbe (amb Mons. Francesc Pardo),
Punt de Vista (comentari d'actualitat a càrrec de diferents col·laboradors),
notícies i l'evangeli dominical.

Mensualment:
Música sense complexos (Xavier Roca)
i Cinema de valors (Narcís Mir).

El 1993 va rebre el Premi Bravo de Ràdio, que atorga la Conferència Episcopal Espanyola.

L'emetem:

Cadena COPE Girona 89.9 FM	Divendres 13.30
Caldes FM 107.9 FM	Diumenges 8.30
Girona FM 92.7 FM	Diumenges 8.30
Ràdio Arenys de Munt 107.0 FM,	Diumenges 10.30
Ràdio Bonmatí 107.1 FM	Diumenges 8.30
Ràdio Calella 107.9 FM	Diumenges 9.00
Ràdio Canet de Mar 107.6 FM	Diumenges 8.30
Ràdio Cap de Creus 88.7 FM	Diumenges 7.00
Ràdio Cassà de la Selva 103.1 FM	Dissabtes 20.35
Ràdio Estel 103.4 FM	Divendres 23.00
Ràdio l'Escala 107.6 FM	Diumenges 8.30
Ràdio la Vall (Les Preses) 107.6 FM	Diumenges 8.30
Ràdio les Planes 107.7 FM	Diumenges 8.00
Ràdio Mar d'Amunt (Port de la Selva) 107.0	Diumenges 9.00
Ràdio Palafrugell 107.8 FM	Diumenges 9.00
Ràdio Salt 97.7 FM	Dissabtes 8.00
Ràdio Sant Gregori 107.9 FM	Diumenges 10.00
Ràdio Sant Pol 107.2 FM	Diumenges 9.00
Ràdio Sarrià 87.6 FM	Dissabtes 8.30
Ràdio Tordera 107.1 FM	Dissabtes 9.00

Nota: el programa a la Cadena COPE porta per nom "El Mirall".

També es pot escoltar per Internet al web del Bisbat a Programes de Ràdio

SANTORAL I LECTURES

Diumenge segon de Pasqua, o de la Divina Misericòrdia, 11 d'abril de 2021. St. Estanislau (+ 1079), bisbe de Cracòvia (Polònia). Bta. Sança (+ 1229). **Lectures:** Ac 4, 32-35 / SI 117 / 1Jo 5, 1-6 / Jo 20, 19-31.

Dilluns, 12. St. Juli I, Papa (+ 352). Sta. Teresa dels Andes (+ 1920), religiosa. **Lectures:** Ac 4, 23-31 / SI 2 / Jo 3, 1-8.

Dimarts, 13. St. Hermenegild (+ 586), príncep màrtir a Tarragona. Bta: Ida (+1113), excel·lí en l'atenció als pobres a la Borgonya. **Lectures:** Ac 4, 32-37 / SI 92 / Jo 3, 7-15.

Dimecres, 14. St. Pere González Telmo / Telm (+ 1249), dominic. Venerat per navegants i gent del mar. **Lectures:** Ac 5, 17-26 / SI 33 / Jo 3, 16-21.

Dijous, 15. St. Damià de Veuster (+ 1869), prevere i servidor dels leprosos a Molokai (Hawaii). Sta. Potenciana (s. XII-XIII), eremita. **Lectures:** Ac 5, 27-33 / SI 33 / Jo 31-36.

Divendres, 16. Sta. Engràcia i companyes màrtirs a Saragossa (+ 304). St. Toribi d'Astorga (+ 480), bisbe. **Lectures:** Ac 5, 34-42 / SI 26 / Jo 6, 1-15.

Dissabte, 17. St. Robert de Molesme (+ 1067), un dels fundadors del Cister. Bta. Clara Gambacorti (+ 1419), religiosa. Exemple de la virtut del perdó. **Lectures:** Ac 6, 1-7 / SI 32 / Jo 6, 16-21.

Litúrgia de les Hores. Diumenge, de l'octava. *Te Deum.* De dilluns a divendres, de la fèria. Dissabte, pròpia.

APUNTS

El P. Bernat Juliol presenta la Setmana Santa de Girona

Els actes i celebracions de la Setmana Santa a Girona van començar el dijous 25 de març amb el tradicional pregó, que enguany va anar a càrrec del P. Bernat Juliol, benedictí de la comunitat de Montserrat. L'acte es va iniciar amb una intervenció musical del quartet CatAlinka, amb una peça de la litúrgia bizantina, i seguidament el P. Juliol, després de recordar la definició del terme «pregoner» en el diccionari, va convidar a seguir la processó del Sant Enterrament, amb cadascun dels misteris que la componen, i amb unes breus referències a la situació viscuda el darrer any. El pregoner va afegir un pas: el del sepulcre buit, amb el significat que la mort no és el final, sinó que hi ha el Diumenge de Resurrecció.

Descoberta de la placa dels jardins dedicats a Mn. Modest Prats

«Mossèn Modest Prats fou un capellà no gens clerical, relacionat amb moltes persones d'àmbits molt diversos, però sempre i per damunt de tot es va sentir molt capellà». Amb aquesta paraules el bisbe Francesc va definir, el dilluns 29 de març, la figura i la trajectòria del prevere, filòleg i teòleg diocesà en el decurs de l'acte de descoberta de la placa que dona el seu nom als jardins de l'entorn de l'edifici del Seminari de Girona. D'altra banda, el pedagog Salomó Marquès, promotor d'aquesta iniciativa, va fer un breu recorregut biogràfic de Mn. Modest, tant al servei de l'Església com de la llengua i la cultura catalanes i de la Universitat gironina, on formaria generacions de professors.

